

I Księga Królewska

Rozdział 5

1. Salomon panował nad wszystkimi królestwami od rzeki do ziemi peliszyńskiej i aż do granicy Micraim; składały one dary oraz służyły Salomonowi po wszystkie dni jego życia. 2. Zapotrzebowanie żywności dla Salomona wynosiło dziennie: Trzydzieści kor przedniej mąki i sześćdziesiąt kor innej mąki. 3. Dziesięć tucznych byków, dwadzieścia byków pastewnych i sto owiec, oprócz jeleni, sarn, łani oraz tucznych ptactwa. 4. Miał on bowiem władzę nad całym krajem po tej stronie rzeki, od Tifsach do Azy; nad wszystkimi królestwami po tej stronie rzeki, i zażywał pokoju ze wszystkich stron. 5. Juda i Israel mieszkali bezpiecznie po wszystkie dni Salomona, każdy pod winoroślą oraz pod swym figowcem, od Dan – do Beer-Szeby. 6. Salomon posiadał też do swych wozów czterdzieści tysięcy koni przy żłobach i dwanaście tysięcy wierzchowców. 7. Więc owi urzędnicy króla Salomona zaopatrywali w żywność wszystkich, którzy mieli dostęp do królewskiego stołu, każdy w swoim miesiącu; oraz nie dopuszczali, aby czegokolwiek zabrakło. 8. Także dostarczali jęczmień oraz słomę dla koni i rumaków; na miejsce dokąd należało, każdy w swoim porządku. 9. Nadto Bóg dał Salomonowi bardzo wielką mądrość, roztropność oraz wiedzę tak rozległą jak piasek, który jest na brzegu morza. 10. Mądrość Salomona przewyższała mądrość wszystkich synów Wschodu i całą mądrość Micraim. 11. Był mędrszym niż jakikolwiek człowiek, niż Ethan Ezrachita, Heman, Kalkol i Darda, synowie Machola; więc jego sława rozeszła się dookoła, pomiędzy wszystkie narody. 12. On ułożył trzy tysiące przypowieści, i było tysiąc pięć jego pieśni. 13. Rozprawiał także o drzewach, od cedru na Libanie – aż do izopu, który wyrasta z muru; mówił o zwierzętach, ptactwie, o gadach i o rybach. 14. Zatem ze wszystkich ludów, ze strony wszystkich królów ziemi przybywali ci, co słyszeli o jego mądrości, by posłuchać mądrości Salomona. 15. Do Salomona wysłał też swoje sługi Chiram, król Coru; bowiem słyszał, że pomazano go na króla, zamiast jego ojca. Bo Chiram był przyjacielem Dawida po wszystkie dni. 16. Posłał więc Salomon do Chirama, aby mu powiedzieć: 17. Tobie samemu wiadomo, że mój ojciec Dawid nie zdołał zbudować Przybytku Imieniu WIEKUISTEGO, swojego Boga, z powodu wojen, które go ogarnęły; aż WIEKUISTY ich poddał pod stopy jego nóg. 18. Teraz użycz mi WIEKUISTY, mój Bóg, pokoju ze wszystkich stron; tak, że nie mam przeciwników, ani złowrogiego spotkania. 19. Zamierzyłem więc zbudować Przybytek Imieniu WIEKUISTEGO, mojego Boga, tak jak WIEKUISTY zapowiedział Dawidowi, mojemu ojcu, gdy powiedział: Twój syn, którego zamiast ciebie postawię na twoim tronie – ten zbuduje Przybytek Mojemu Imieniu. 20. Zatem rozporządź, aby mi naścinano cedrów na Libanie; niech moi słudzy przyłączają się do twych sług, a udzielę im w pełni wynagrodzenia jakie wyznaczysz. Wiadomo ci bowiem, że nie ma wśród nas nikogo, kto potrafi ścinać budulec, tak jak Cydończycy. 21. A gdy Chiram usłyszał słowa Salomona bardzo się ucieszył i zawołał: Błogosławiony dziś WIEKUISTY, który dał Dawidowi mądrego syna, by panował nad tym licznym ludem! 22. Zatem

Chiram posłał do Salomona, aby mu oświadczyć: Słyszałem o co do mnie posłałeś. Uczynię zadość całemu twojemu żądaniu odnośnie drzew cedrowych i cyprysowych. **23.** Moi słudzy sprowadzą je z Libanu do morza, po czym na morzu każę je złożyć w tratwy, i na miejscu, które mi wyznaczysz, tam je rozbiję; a ty je zabierzesz. Ze swej strony uczynisz też zadość mojemu z kolei żądaniu, aby dostarczyć żywność mojemu domowi. **24.** I tak Chiram dostarczył Salomonowi cedrowych drzew, ile ich zażądał. **25.** Zaś Salomon dał Chiramowi dwadzieścia tysięcy kor pszenicy, jako żywność dla jego domu, oraz dwadzieścia tysięcy kor wytłoczonej oliwy. Tyle Salomon dostarczał rok rocznie Chiramowi. **26.** A WIEKUISTY obdarzył Salomona mądrością, jak mu przyrzekł, i był pokój między Chiramem a Salomonem; nadto zawarli z sobą przymierze. **27.** Zaś król Salomon kazał pobrać z całego Izraela trzydzieści tysięcy ludzi odrabiających pańszczyznę. **28.** Z tych wysyłał na Liban po dziesięć tysięcy, co miesiąc na przemian; jeden miesiąc przebywali na Libanie, a dwa u siebie, w domu. Owymi pańszczyźnianymi pracami zarządzał Adoniram. **29.** Salomon miał także siedemdziesiąt tysięcy tragarzy i osiemdziesiąt tysięcy tych, co łamali w górach kamienie. **30.** A oprócz urzędników ustanowionych nad robotą przez Salomona – trzy tysiące trzysta zarządzających ludem, który wykonywał robotę. **31.** I król rozkazał, aby łamano wielkie kamienie, kamienie ciężkie oraz kamienie ciosowe, na założenie fundamentów domu. **32.** Zatem budowniczowie Salomona, budowniczowie Chirama i Gibalczycy ciosali, przygotowując drewno oraz kamienie na budowę Przybytku.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012